

Dr. Kovács Sándor

Az egyik anyai nagybátyám, Kovács Sándor (1899--1944) látható a fényképen.

Kovács Sándor fogorvos volt, aggregény, és Pápán praktizált. Ő is 1905-ben magyarosított Kovácsra. Mivel nem volt nő, nem vitték el Auschwitzba, hanem először Mosonmagyaróvárra került, ahol összegyűjtötték a nőtlen orvosokat. Hogy miért, azt a jóisten tudja. Később mégis kivitték őket, de nem Auschwitzba, hanem Németországba, egy Lipcse melletti táborba. A visszatérők mesélték, hogy azt mondta, ebben a világban nem óhajt élni. Ez sikerült neki. Aki akkor ott nem akart élni, az nem is élte túl.

Arra, hogy egy pápai egyházi gimnáziumba mentem, úgy került sor, hogy Pápán két gimnázium volt, a református kollégium és a Szent Benedek-rendi Katolikus Szent Mór Gimnázium. A nagybátyám, doktor Kovács Sándor fogorvos és a másik nagybátyám, a fogtechnikus Kovács Ernő,

ott élt Pápán. Apám és anyám nagyon jó viszonyban volt velük, ezért kerültem Pápára, ami ugyanolyan közel volt, mint Győr, de Győrben nem volt ilyen rokon, Pápán viszont volt. Nem ónáluk laktam, mert ez két aggregény volt, hanem kosztos diák voltam, valahova be voltam adva, pénzért természetesen. Hogy miért pont a katolikus gimnáziumba kerültem, annak az a magyarázata, hogy a nagybátyám a keresztény középosztállyal volt jóban. Odajártak hozzá mint fogorvoshoz. Egyébként egy végtelen kellemes ember volt. Ennek következtében könnyebben el tudta intézni, hogy odakerüljek.

A nyolc év alatt, amíg Pápán voltam, rendszeresen jártam a nagybácsikhoz, majdnem minden nap. Amikor vége volt a tanításnak, akkor fölmentem. Nem messze laktam tőlük. Főleg a fogtechnikussal beszélgettem sokat. Ott ültem a fogtechnikai műhelyben, és beszélgettünk. Politikáról, zenéről, irodalomról meg mindenről. A fogorvos nagybátyám nyolctól tizenkettőig és kettőtől hatig a rendelőben dolgozott. Oda nem mehettem be. Elvittek magukkal különböző helyekre látogatóba. Délután hat óra után elmentek valakihez, és elég gyakran engem is elvittek. Kirándulni nem jártunk. Hétvégén általában nem velük voltam. Nem tudom, mit csináltak hétvégén. Az egyiknek volt Pápán is barátnője, a Sanyi bátyámnak valahol Pápa és Budapest között volt barátnője. De ez nem volt nyilvános. Aztán náluk hallgattam lemezeket. A szellemi fejlődésem inkább nekik köszönhető, mint az apámnak.